

KASSARI
HARIDUSSELTS

KASSARI MAAL

Nr 11

Mai 2002

KASSARI
HARIDUSSELTS

Emale

Lilli on täis kõik aasad ja niidud
Kaunimad neist saab emale viidud
Ülaseid ja sinililli korjan sulle
Sina oled kõige kallim mulle!

Laste eest alati hoolt sa kannad,
soojust ja hellust kõigile annad.
Täna ütlen tänusõnad sulle,
sina oled kõige kallim mulle!

ANNA LIPP

Ah, kuidas ööbik laksutab,
kas kuuled?

Ja kased lõhnavad ...

Kõik ilm on valgust täis ...
Ning sinu aed on õites.

Lilleluulet
üks haldjapere lugemas siin käib ...
Ka minu mõte tihti sinna eksib ära,
sest ...

Avali mu jaoks on sinu aiavärav

Virve Osila

Kassari saare arengukavast

Arengukava on koostatud saare inimeste omaalgatuse korras oma tuleviku kujundamise eesmärgil.

Kajastades Kassari saare tänast tugevust, on arengukava mõeldud vaatama tulevikku. Koostamise käigus on kirjeldatud olemasolevat situatsiooni, püüdes lahti mõtestada igat olulisemat tahku meie saare elutegevusest. Käsitledes probleeme, oleme püüdnud mõista nende põhjuseid ja otsida lahendusi edasiseks tegevuseks. Hindasime saare kui terviku ja tähtsamate eluvaldkondade tugevaid ja nõrku külgi ning väliskeskkonnas peituvaid võimalusi ja kätkevaid ohte. Mõtlesime ühiselt sellest, kuidas meie saare tugevusi ja võimalusi ära kasutada, nõrkusi vähendada ja ohte vältida.

Lahenduste otsimise mitmekülgses protsessis on kujundatud ettepanekud, mis kajastavad meetmetes ja tegevuskavas, toetamaks arengu üldisemaid ja vahetumaid eesmärke, mille saavutamine kogusummas võiks meid lähemale viia meie saare ühiselt sõnastatud visiooni täitumisele.

Eeldatavasti juulis jõuab see dokument kõigini. Plaanis on seda paljundada mitu eksemplari, mis siis käest kätte edasi liiguvad ja lõpuks külavanemate kätte tagasi jõuavad koos võimalike ettepanekute ja kommentaaridega.

Augusti lõpus viime sisse laekunud ettepanekud ja täiendused ning septembris peab dokument valmis olema volikogus kinnitamiseks.

Arengukava on tegelikult kiiresti muutuv dokument. Niivõrd, kuidas muutuvad tingimused meie ümber ja teisalt meie enda arusaamad meid ümbritsevast elust, on vaja muudatusi ka arengukavas. Seda elavana hoides, ootame kõigi aktiivset osalust muutuste märkamiseks ning tähelepanekute edastamiseks koostajatele.

Oleme siis ise oma tuleviku tegijad ja selle aktiivsed kujundajad, vähemasti mis puudutab kodusaart nimega Kassari.

Koostajate nimel Merike Niimann

Suguvõsaurimise mitmest aspektist

Suguvõsaurimine on esmajoonel harrastus, olgugi et Eestis on juba tekkimas ka elukutseline suguvõsaurimine. Inimesed, kes tegelevad selle alaga, loevad suguvõsaurimist ehk genealoogiat osaks meie rahvuskultuurist.

Ent suguvõsaurimisel on veel teisigi tähtsaid aspekte. Tihti on nii, et inimese lähisugulased on kõik lahkunud ja ta on jäänud päris üksi, kaugemate sugulaste olemasolust ei tea ta midagi. Kui teaks, oleks kindlam tunne — ma ei ole siin maailmas päris üksi! Sõjad ja muud tormilised ajaloosündmused on sageli lõhkunud perekonnad ja nende omavahelised sidemed. Ka nende sidemete taastamine on rahvuse seisukohalt

tähtis. Ja veel on vaja talletada järeltulevatele põlvetele andmeid, mis puudutavad pereliikmete eluolulisi seiku, mida arhiivides ju kunagi ei ole.

Entsüklopeedia defineerib genealoogiat nii: "... sugukonnateadus, ajaloo abiteadus, mis uurib sugukondade, perekondade ja üksikisikute põlvnemist ning sugulussuhteid." Enamasti on inimesed oma põlvnemisest huvitatud, suusõnaliselt edasi antud teadmised oma suguvõsast on liikunud ühelt põlvkonnalt teisele, kusjuures kaugemale minevikku vajuvad inimesed ununevad. Mälust kadumist on võimalik vältida, säilitades andmeid kirjalikult. See on kaasaegsete suguvõsaurijate töö üks tahke. Teine osa on suguvõsa struktuuri taastamine arhiivides talletatud

andmete põhjal.

Suguvõsa andmete jälgimine ja kirjapanemine on maailmas kestnud juba sajandeid: koorekihti kuuluvatel inimestel oli vaja tõendada oma kuuluvust vastavasse suguvõssa, et omandada või pärida vanemate tiitlid ja varandus. Seetõttu ulatuvad kuningate ja aadlike sugupuud väga kaugele minevikku. Lihtrahva puhul anti info edasi suusõnaliselt, alles haridustaseme tõusuga algas ka laiema elanikkonna huvi tõus oma sugupuu vastu ja tekkis kaasaegne genealoogia. Amatöörgenealoogia on kogu maailmas väga laialt levinud. Näiteks on Eestis praegu ainult üks suguvõsa uurimise edendamise tegevus selts, Soomes on neid aga üle kuuekümnega. Muutusi on teinud läbi ka suguvõsa uurimine ise. Kui minevikus uuriti suguvõsa üksnes meesliini pidi (sest tiitlid ja varandused liikusid meesliinide kaudu), siis kaasaegne suguvõsa uurimine toetub geneetikale, st teadusele pärilikkusest, mille järgi on sugulased kõik, kellel on ühiseid geene. See on terve mets! Nii suure hulga inimeste uurimine on raskendatud, seetõttu valitakse piirid, mille ulatuses tehakse uurimist (näiteks uuritakse ainult isa ja ema sugupuud perekonnanime järgi).

Teatud aegadest alates hakati inimesi registreerima ja seega fikseeriti perekonnanaloo taastamiseks vajalikud andmed. Eelmistel sajanditel peeti inimesi arvel kirikuraamatutes, hiljem ka rahvaloenduste ajal (hingede loendus ehk revisjon). Majanduslikel põhjustel fikseeriti külade elanikke ja talupoegi ka adramaade revisjonides ja vakaraamatuis-kirjapandu järgi toimus inimeste maksustamine. Need materjalid asuvad mitmesugustes arhiivides, need on algallikad, mida uurijad põhiliselt kasutavad. Lisaks neile on veel mitmeid uuringuid abistavaid allikategruppe, nende loetelu läheks aga pikaks.

Suguvõsa uurimine on võimalik alates ajast, mil selleks vajalikke andmeid hakati kirjalikult talletama. Tähtis on ka see, kuidas kõik kirjapandu on meie ajani säilinud. Eestis oludes on maarahva esivanemaid võimalik kindlaks teha põhiliselt alates 20–30 aastat enne või pärast Põhjasõda, mõnede linnade osas võib saada andmeid ligikaudu 100 aastat varasemast ajast (Tallinnas näiteks algavad vanimad kirikukirjad 17. sajandi algusest), aadlike ja mõisnike järglaste kohta ja kui jäljed viivad Saksamaale, saab andmeid veel varasemast ajast. Sugupuude uurimisel on Eestis juba sajandipikkune ajalugu, teadaolevalt on teerajajaks siin Nõo pastor Martin Lipp (1855–1923).

Genealoogiline uurimistöö on palju laiem kui ainult arhiivimaterjalide uurimine, kaasaegne suguvõsa uurimine ei tähenda üksnes skeemi koostamist, vaid terve perekonnanaloo kokkupanemist, kus on suguvõsa liikmeid ja nende elu ja tegevust igakülgsest iseloomustatud. Genealoogid ütlevad, et kondikavale on liha juurde lisatud. Selleks on vaja koguda kogu info, mis on veel lähedaste mälus või lahkunute poolt kirja pandud. Eriti tahis on aastatel 1900 – 2000 toimunu kirjeldamine konkreetse perekonna vaatevinklist, kuna ühiskond on sel perioodil läbi teinud mitmeid vapustusi ja paljud perekonnad laiali pillutatud, järjepidevus katkenud.

Suguvõsa uurimiseks on vaja terve hulk teadmisi, on vaja teada algallikaid, kust ja kuidas neid otsida ning kuidas arhiivides leiduvat kasutada. Et vanad dokumendid on kirjutatud enamasti saksa keeles ja gooti käsikirjalise tähestiku abil, on vaja õppida seda lugema, tuleb teada erinevate perioodide ajaloolist tausta jpm. Siin tuleb appi Genealoogia Selts.

Nõukogude ajal oli amatöör-suguvõsa uurimine põlu all, puudus organisatsioon uurijaile, uurimine toimus peamiselt koduloouurimise sildi all nõ pöranda all. 1990. aastal taastati mittetulundusühing Eesti Genealoogia Selts, mis koondab kogu Eesti suguvõsa uurijaid, abistades neid kõiges, mis uurimistöödeks vajalik. Algsest 50 asutajaliikmest on selts kasvanud 400-liikmehiseks ühenduseks oma osakondadega Tallinnas, Tartus, Pärnus ja Viljandis. Uurija osavõtt seltsi tööst on tähtis veel seetõttu, et siin saab organiseerida koostööd teiste uurijatega, kes sama piirkonda või isegi sama sugupuud uurivad. Seltsi liikmeskond on üliõpilastest pensioniealisteni.

Juba kolmandat aastat korraldab Tallinna Kultuurirahvaülikool algajaile uurijaile tasulisi kursusi, kus õpetatakse kõike uurimistööks vajalikku. On ilmunud ka uurijaile väga vajalikku kirjandust, nagu näiteks prof A. Musta "Eestlaste perekonnanaloo allikad".

Lisan siia ka Eesti Genealoogia Seltsi kontaktandmed: Tallinn 10511, pk 4419, internetiadress: www.genealoogia.ee ja veel Tallinna Kulturiülikool — Tallinn, Estonia pst 3/5.

Harri TALVOJA
Eesti Genealoogia Seltsi
juhatuse liige

Ajelehest "Elukaar", oktoober 2001 Nr 9.

MARIE UNDERI PÄRITOLU

Anu Hülge

Marie Under sündis Tallinna äärelinna agulis, Allemanni tänava kahekorruselise puumaja teisel korrusel 15/25. märtsil 1883.

ISA LIIN

Marie Underi isa **Prido (Priidu, Friedrich)**

Under oli pärit Pühalepa kihelkonnast Värsu külast, kus tema isa **Niggolas (Nigulas) Nirk** (1818-1914), elava fantaasiaga muinasjutuvestja, pidas Jüriste talus rätsepaametit. Kuidas Nirkist Under sai, selle kohta on teada mitmeid versioone: oletatakse, et selleks ajaks oli Underi isapoolne vanaisa saavutanud Kärddla kalevivabrikus niisuguse positsiooni, et vajas peenemat nime. Marie Under eelistas järgmist versiooni: nimelt olnud Nigulase isa Toomas kuulus "futtermeister" ehk karjaravitseja. Lisaks loomadele ravinud ta edukalt ka inimesi, mistõttu tema kohta öeldud: tegi undrit ehk imet rootsi keele järgi.

Vanaisa Nigulas Nirk omandas lugemis- ja kirjutamisoskuse, õppis selgeks rätsepatöö ja tõi Hiiumaale esimese õmblusmasina.

Marie Underi isa sünnitalu Jüriste oli Nigulase naise, Underi isapoolse vanaema **Ingel Kervese** (1822-1902) esivanemate põlvkond. Nigulas ja Ingel laulatati 1. märtsil 1842 ja Prido oli nende esimene poeg.

Ingel olnud kena ja rõõmsa loomuga naine, kes oskas raamatuid lugeda ja laule laulda. Vanaduspäevil käis 9 lapse ema ümbruskonna taludes noort peret vastu võtmas, nõnda oli ta viibinud enam kui 300 imiku hälli juures.

Nigulas oli Hiiumaa kõige kuulsam rätsep, isegi krahv Ungern-Sternberg polevat olnud linnas tehtud riietega rahul ning lasknud kõik oma püksid, pintsakud ja kasukad Nigulal teha. Priidu päris vanaisalt nii tõearmastuse kui vagaduse. Underi vanaisa olnud jumalakartlik, käinud sageli kirikus ja lugenud kodus vaimulikku kirjandust. Piibli lugenud ta kaanest kaaneni paar korda läbi. Imetlusväärne olnud Nigulase jutustamisanne ja lõpmatu juttude tagavara küll tontidest, muistsetest sündmustest ja juhtumitest teoorjuse päevil.

Priidu kasvuaastad möödusid Hagaste külas Sillaotsa (rahvasuus Sülläotsa või Rätsepa) vabadikukohas, Randva lahe ääres. Alghariduse

sai ta Kasevälja külakoolis ning oli seejärel tosin aastat rätsepmeistris isa õpipoisiks. Kuid nagu ta isa Nigulas ei rahuldunud oma isa kombel põllumeheks jäämisega, nii pöördus ka poeg Priidu isa käsitöölisekutsest ära, kuigi see oli toona väga lugupeetud amet. Priidu jätkas noore mehena haridusteed, õppides paar aastat Tallinnas nn Baueri vaeslastekoolis, kus ta sai ettevalmistuse koolmeistriametiks.

Kassari saare koolmeistriks sai Priidu Under 29-aastaselt, 1872. aasta augustis, kuid sisuliselt tuli tal lisaks laste koolitamisele olla köster, kohtukirjutaja, magasiaida arvepidaja ja rõugepanija.

Kassari algkooli asutas parun Eduard von Stackelberg 1863. aastal Mäeküla kõrtsihoones, kus varem olid kõrtsi pidanud Priidu Underi tulevase naise vanemad.

Priidu Under olnud heledat verd, keskmist kasvu, tusedavõitu, vastutulelik kösterkoolmeister, kes võitis oma mõnusa ja lahke olemisega saareelanike poolehoidu. Priidu Under luges Kassaris nagu teisedki sealsed haritud mehed "Eesti Postimeest" ja "Ristirahva Pühapäevalehte", kuid poliitikas olnud ta rohkem kõrvalseisja kui uute vooludega kaasamineja.

16. mail 1879 abiellus Priidu Under Kassari Palade talu noorima tütre Leena Kerneriga.

EMA LIIN

Marie Underi ema **Leena Kerner** (1854-1934) esivanemad olid samuti põlised hiidlased ja elasid samas Pühalepa kihelkonnas, kus isa vanemadki, ainult pisut lõuna pool, Kassari saarel. Leena isa **Magnus Kerner** vanemad **Peeter ja Madli** pärinesid jutu- ja lauluandelistest **Kerneritest**, ema Leena isa oli aga Kassari köster **Hinder Bollmann**, kelle suguvõsa oli tuntud oma musikaalsuse ja usklikkuse poolest.

Leena Kerner isapoolne vanaisa **Peeter** (sünd 1779) oli olnud Kassari mõisas von Stackelbergi juures kärneriks, mistõttu talle pandi hiljem ka perekonnanimeks **Kerner**. Samas mõisas teeninud pereemandana Õunaku külast pärit peretütar **Madli** (sünd 1779), kellest sai Peetri naine. Peetri ja Madli poeg **Mau-**

nus, kirikukirjade järgi **Magnus** (sünd 1810), Marie Underi vanaisa, sirgunud tubliks kangruks ja töötanud Kassari mõisas, kuni abiellus köster Hinder Bollmanni tütre **Leenaga** (sünd 1811) ja sai Kassari saare Palade talukoha omanikuks. Palade Maunus, nagu rahvas teda nimetas, olnud keskmist kasvu elavaloomuline jutu- ja naljamees ning hea laulja. Ta naine Leena, Marie Underi vanaema, olnud samuti lauluandeline, tundeerk, aus ja kohusetruu inimene.

Nii nagu Nigulas Underi pere, oli ka Magnus ja Leena Kerneri perekond lasterikas, neile sündis 9 last. Üks tütardest päris nii ema eeskui perekonnanime ja sellest Leena Kernerist (1854-1934) sai luuletaja Marie Underi ema. Leena kasvas üsna kitsastes oludes, sest isatalu Palade oli väiksevõitu, kuid pere suur, ehkki kaks last noorelt surid. Kuid see, mis maisest varast puudu jäi, hüvitati vaimsete väärtustega ehk pühakirja järgimisega. Nii Magnus Kerneri naise Leena vanemad Hinder ja Mare Bollmann kui ka nende tütar Leena (Underi vanaema) kuulusid vennastekogudusse ja kasvasid selles vaimus üles ka oma lapsed. Hinder Bollmann, Marie Underi ema vanaisa olnud üle Kassari valla tuntud "Antsu Indri" nimega kui kõige püham mees, kes pidas Kassari kabelis köstriametit nagu hiljem ta pojatütre Leena mees Priidu Undergi.

Marie Underi ema Leena kaotas varakult vanemad, kes haigestusid 1870? soetõppe ehk tüüfusse ning surid kolmenädalase (või mõnepäevase?) vahega. Kassari surnuaial, väravast paremat kätt on tänini säilinud kaks madalat pae-kivist tahutud risti kirjadega 1870. aastast, mis tähistavad Marie Underi emapoolse vanaema ja vanaisa Magnus ja Leena Kerneri haudu. Neid riste meenutab Marie Under hiliskogus "Sädemed tuhas" luuletuses "Kassari kabeliaed":

Puust kabel üsna mere manu
mul äkki kerkib silme ette:
on ümberringi riste vanu
peaaegu kastund sinivette.

Üks kivist kerkib sirelite
alt madalana, sammalduna-
Eks ole see ... kas pole mitte
mu hõimu haud all õhtupuna?

Mu vanaisa-ema nime
ma veerin ristikivilt vaevu-
Ja oh, mis ennemuistne ime:
seal liugleb valgeis purjis laevu!

Ja eluasemeid. Ja õnne.-
See oli lihtne rahuala.
See oli ammu. Oli enne.
Nüüd surnudki siin lind ja kala.

Luuletaja ema Leena Kerner käis kaks talve Kassari koolis ning pidi nagu teisedki pere lapsed hakkama varakult võõraid teenima, esialgu talus, siis Kassari mõisas ja hiljem Tallinnas.

Kord viinud Leena Kerner oma õetütre koolimajja lugemiskatsetele. Seal tutvunud ta koolmeister Priidu Underiga, kes kiindunud temasest esimesest pilgust. Kui nad juba abielus olid, heitnud Priidu naise valiku üle nalja: "Näe, läksid linna teenima ja mõtlesid, et saad endale peene-püksimehe. Aga ei saanud ühtigi ja pead nüüd leppima vaese koolmeistriga, kes, külarahvale pükse ja palituid õmbleb."

Kui Leena ja Priidu Under 1879 abiellusid, asusid nad elama samasse Kassari algkoolimajja, kus Priidu koolmeistrina töötas.

Miks lugupeetud koolmeister Priidu Under üheksa aastat peetud ameti ühtäkki maha pani ja linnameheks hakkas, selle kohta on esitatud mitu erinevat versiooni. Reformimeelne tsaar Aleksander II mõrvati valitsema asunud Aleksander III hakkas ajama karmi venestamispoliitikat ka Balti provintssides. On tõenäoline, et koolmeister, kes ei osanud vene keelt, oli sunnitud kohalt lahkuma.

Pagulaskirjanik Helmi Rajamaa, kes vestles Marie Underiga neil teemadel, toob hoopis teistsuguse põhjenduse, nimelt järgnenud Priidu Under oma noorele naisele, kui see oma leivavanema paruness Ferseniga Tallinna elama asus.

Luuletaja abikaasa Artur Adson esitab aga mälestusteoses "Kadunud maailm" veel kolmanda põhjuse: "Kuid pere suurenes ja Priidu Underi vaim nõudis ka laiemat avarust, ja nii koliti Tallinna, kus uus töökoht leidis Tui tänava nn. Baueri koolis, kus Priidu Under asus poistele kasvatust ja põhiharidust jagama."

Nii kolitigi 1881. aasta maikuus Tallinna, kaassas peale mööbli, ja majapidamistarvete ka kaks lehma.

Nii sündiski Marie 25. (15.) märtsil 1883 Tallinnas.

ESIMEST KORDA HIIUMAAL

Hiiumaad nägi Marie Under alles 9-aastaselt. Just sealt on pärit üks tema meeldejäanumaid lapsepõlve- ja looduselamusi, mis on kirjas ta "Eluraamatus": Laasi Mari Kassarist juhtus linnas olema ja võttis mu tagasisõidul kaasa. Reisi alustasime Tallinna sadamast purjekaga, millega Hiiumaalt küttepuid veeti. Teel lakkas tuul ja meie ei saanud enam edasi. Leib lõppes ja laevamehed tahtsid juba pöörata tagasi - kuid mina olin selle vastu ja veel nii otsustavalt, et meeskond mulle järele pidi andma ... Lõpuks olime sunnitud astuma ühele saarele. Mis saar see oli, seda enam ei mäleta, küll aga mäletan selgesti,

et oli just Jaanipäeva hommik ja ilm oli väga ilus. Lilled õitsesid seal suures külluses. See vaimustav hommik kujunes mulle senikogematuks elamuseks ja jäi meele eluks ajaks ... Ühest talust sellel saarel ostsime toitu ja jätkasime siis purjetamist. Kogu reis kestis kahe nädala ümber ja viis meid Kassari saarele Matsi-Peetri tallu.

Ka saarelt lahkumine olnud meeldejääv: nimelt ei olevat väike Marie tahtnud lahkumisest kuuldagi, vaid jooksnud talutagusesse metsa, haaranud puu ümbert kinni ega tahtnud sellest kuidagi lahti lasta.

See episood sööbis mällu mitte ainult luuletajale endale, vaid kogu tema suguvõsale ja ka järgmistele põlvedele.

Teated

12. mail kell 10.00 rahvamajas

Kassari Pühapäevakooli emadepäeva kontsert.

Tule ja võta kaasa ema-isa, vanaema-vanaisa ja õed-vennad.

* * *

Alates 18. maist hilissügiseni on Kassaris Mõisa Poe juures avatud **suveturg**, mis töötab (esialgu) kolmapäeviti ja laupäeviti kella 9-13-ni. Vajadusel saab graafikut tihendada. Sellest anname märku teadetetahvlil. Turul on kauplejaks Hilja Põllo (tel 147). Tema kätte saab tuua kaupa müügiks, kui omal aega pole.

Varju alla kauplema mahub lisaks veel 1-2 inimest.

Loodame, et Kassari kaup lettidele seisma ei jää!

Oleme siis varmad Hiljale kaupa pakkuma või ise müüma.

* * *

Laupäeval 18. mail toimub

Kassari laat

Muuseumi ees avatud kunstiringi näitus. Muuseumisse saab sellel päeval tasuta.

Kauplemine kella 9-14-ni.

Kell 11 suveturu avamine Mõisa Poe parkimisplatsil.

Kell 11.30 etendus ja slaidiprogramm 2001 aasta Külade Maapäevast.

Kell 12 oksjon.

Päev läbi loterii, mille tuludest ostetakse jalgpall, korvpall ja korvpalli korv. Oksjonitulud pannakse Lepa Anna Sukasäärde tallele.

Müügile tulevad:

- * OÜ Kingamaja jalatsid, nii lahtise kui ka kinnise ninaga kingi, heledaid ja tumedaid, nii naistele kui ka meestele. Ka laial tumedal liistul.
- * Soodsa hinnaga vitspunutised Saaremaa Pimedate Ühingult
 - suured ja väikesed korvid

- ehete korvid ja –alused
- maiustuste alused jm.
- * Soodsa hinnaga laste jalanõud ja riided.
- * Teksapüksid ja –joped, kiledressid ja –joped, dressipüksid ja dressid ka hiiglastele!
- * Laastukorvid Raim Arnoldilt.
- * Puid-põõsaid, taimi ja seemneid ja muud, mida kevadeti mulda pistetakse.
- * Kala, kui tormi pole.

Kõhutäiteks supp, pannkoogid, suitsukala, õlu ja muud karastusjoogid.
Tere tulemast nautima ilusat kevadpäeva!

* * *

7. juunil, 5. juulil ja 2. augustil
Muusikaõhitud Kassari kabelis.

* * *

Juunis toimub rahvamajas esietendus
“Madise ja Priidu laulupidu ehk kuidas Kassari mehed Eurovisjonil käisid”.

Pilet 10 krooni.

Peale etendust oksjon Lepa Anna Sukasääre täitmiseks. Oksjonihaamrit hoiab Valduri abikaasa proua Maie Põllu.

Ootame oksjonile asju, mida maarahvas linnast endale tõi: klaasist ja portselanist nõusid, peegleid, mütsi tärne ja nõõpe, raamatuid, kuld- ja hõbeuure, käoga ja muid kelli jms. Alghinnad kokkuleppel.

Jälgige reklaami!

* * *

6. juulil suure tamme all Kassaris.
Hiiumaa Laulu- ja Tantsupidu

Pidu on kavandatud saare traditsioonidel põhineval pulmapeol. Kohal on tõeline pruutpaar, kellele korraldatakse ka tõeline pulmapidu. Üles astuvad nii pruudi kui peigmehe vanemad, aga ka kontvõõrad. Ka publik saad kaasa teha.

Korraldaja Käina Vallavalitsus

* * *

20. oktoobril käesoleval aastal toimuvad
kohaliku omavalitsuse valimised.

Kassarile tõuseb tulu vaid siis, kui valime Kassari inimesi. Kui sul, armas valija, on puudu transpordist, et valima pääseda, andke julgesti teada oma külavanemale. Kui siis tõesti pole võimalust või tahtmist valima minna, tellige kast koju. Selleks tuleb eelnevalt avaldus kirjutada ja valimisjaoskonda toimetada. Selleski saavad külavanemad aidata.

Kui tuleb eelhääletamise võimalus, kasutage sedagi.

Nimekirjad on pikad ja kelle poolt hääletada leiab ka!

Kasutame siis seaduslikku võimalust asjade endi kasuks pööramisel.

NB! Kassari Haridusselts tegi jaanuaris ettepaneku avada üks valimisjaoskond Kassaris. Kui Käina Vallavalitsus oma heatahtlikkust üles näitab, siis saab see nii ka olema.

VALVAJA

Eve Viidalepp

Olen valvaja
pihlapuu punane leek
olen valvaja
türkiissiniste silmade veel
olen valvaja
päevatundide heietav hetk
olen valvaja
inimelude - imede üle
olen valvaja
su armastuse allikate roheline sõõm
rõõmudest tulvil
su igavikuliste randade teel
täis läbipaistvat värvide vikerkaart
pillutatud eluasemete maale
olen valvaja
su armastuse helesinine mõõt
olen valvaja
olen valvaja
olen siit lennanud ära
olen lill
olen võhumõõk
olen kollane kuldne triip
olen silmapiir
olen valvaja
olen eit
olen Krõõt
SINU mõõtude orbiit

... AGA

Eve Viidalepp

Üks põletav elu inimese sees on haaramaks
mõtet
ja pilgeni täis lööma avaruste lõputut tuuma
meid läbides sirutub tahe –
igatsuste piirideta piiritus piires
kuis võiksin
kuis suudaksin
kuulata
vastata
luulele luuleta
vastamata jätta
hõigata sinna kus pöörlevad tuhanded maail-
mad
tulelõõmad ja säravad silmad
korraga
ei iialgi suuda mu suu
Üks luuletaja AGA oma luulega
võib oma südamest luuletaja
teritada noole
ja visata selle
ootaja
elupuule
- anun
ole sõnumipüüdja
ole luule.

Välja andnud Kassari Haridusselts
Kontakttelefon 97-222
Ilmub kaks korda aastas
Kokku kirjutanud Aivar Lorits